GOFREEBOOKS!

DİNDEN ÇIKARTAN 164 ŞEY

5 DAKİKA DA!

HEMEN OKU

Her müslümanın bilmesi gereken 164 şey! Mutlaka okumalı ve okutmalısın!

KÜFR BAHSİ

Kötülüklerin en kötüsü, Allahü teâlâya inanmamak, ateist olmakdır. İnanılması lâzım olan şeye inanmamak küfr olur. Muhammed aleyhisselâma inanmamak küfr olur. Muhammed aleyhisselâmın, Allahü teâlâ katından getirip bildirdiği şeylerin hepsine kalb ile inanıp, dil ile de ikrâr etmeğe, söylemeğe, **(ÎMÂN)** denir. Söylemeğe mâni' bulunduğu zemân, söylememek afv olur. Îmân hâsıl olmak için, islâmiyyetin küfr alâmeti dediği şeyleri söylemekden ve kullanmakdan sakınmak da lâzımdır. İslâmiyyetin ahkâmından, ya'nî islâmiyyetin emr ve yasaklarından birini hafîf görmek, Kur'ân-ı kerîm ile, melek ile, Peygamberlerden biri ile "aleyhimüssalevâtü vetteslîmât" alay etmek, küfr alâmetlerindendir. İnkâr etmek, ya'nî işitdikden sonra inanmamak, tasdîk etmemek demekdir. Şübhe etmek de inkâr olur.

Küfr üç nev'dir: Cehlî, Cühûdî ve **hükmî.**

I- İşitmediği, düşünmediği için kâfir olanların küfrü **(Küfr-i cehlî)**dir. Cehl de iki dürlüdür: Birincisi basitdir. Böyle kimse, câhil olduğunu bilir. Bunlarda yanlış i'tikâd olmaz. Hayvan gibidirler. Çünki, insanı hayvandan ayıran, ilm ve idrâkdir. Bunlar, hayvandan da aşağıdırlar. Çünki, hayvanlar, yaratıldıkları şeyde ileridirler. Cehlin ikincisi, **(Cehl-i mürekkeb)**dir. Yanlış, sapık i'tikâddır. Yunan felsefecilerinin ve müslimânlardan yetmişiki bid'at fırkasının açıkca bildirilmiş olanlara uymıyan i'tikâdları böyledir. Bu cehâlet, birincisinden dahâ fenâdır. İlâcı bilinmiyen bir hastalıkdır.

II- Küfr-i cühûdîye, küfr-i inâdî de denir. Bilerek, inâd ede-

rek kâfir olmakdır. Kibrden, mevki' sâhibi olmayı sevmekden veyâ ayblanmakdan korkmak sebebi ile hâsıl olur. Firavn ve yoldaşlarının, Bizans kralı Herakliyûsün küfrleri böyledir.

III- Küfrün üçüncü nev'i, **(Küfr-i hükmî)**dir. İslâmiyyetin îmânsızlık alâmeti dediği sözleri söyliyen ve işleri yapan, kalbinde tasdîk olsa da ve inandığını söylese de kâfir olur. **İslâmiyyetin tahkîrini emr etdiği şeyi ta'zîm, ta'zîmini emr etdiği şeyi tahkîr küfrdür.**

1– Allahü teâlâ, Arşdan veyâ gökden bize bakıyor demek küfrdür.

2– Sen bana zulm etdiğin gibi, Allahü teâlâ da sana zulm ediyor demek küfrdür.

3– Filân müslimân benim gözümde yehûdî gibidir demek küfrdür.

4– Yalan bir söze, Allahü teâlâ biliyor ki doğrudur demek küfrdür.

5– Melekleri küçültücü şeyler söylemek küfrdür.

6– Kur'ân-ı kerîmi, hattâ bir harfini küçültücü söz söylemek, bir harfine inanmamak küfrdür.

7– Çalgı çalarak Kur'ân-ı kerîm okumak küfrdür.

8– Hakîkî olan Tevrât ve İncîle inanmamak, bunları kötülemek küfrdür. [Şimdi, hakîkî Tevrât ve İncîl yokdur.]

9– Kur'ân-ı kerîmi şâz olan harflerle okuyup, Kur'ân budur demek küfr olur.

10– Peygamberleri küçültücü şeyler söylemek küfrdür.

11– Kur'ân-ı kerîmde ismleri bildirilen yirmibeş Peygamberden "aleyhimüssalevâtü vetteslîmât" birine inanmamak küfrdür.

12– Çok iyilik yapan birisi için, Peygamberden dahâ iyidir demek küfr olur.

13– Peygamberler muhtâc idi demek küfr olur. Çünki, onların fakîrlikleri kendi istekleri ile idi.

14– Birisi, Peygamber olduğunu söylese, buna inananlar da kâfir olur.

15– Âhıretde olacak şeylerle alay etmek küfr olur.

16– Kabrdeki ve kıyâmetdeki azâblara [akla, fenne uygun

değildir diyerek] inanmamak küfrdür.

17– Cennetde Allahü teâlâyı görmeğe inanmamak, ben Cenneti istemem, Allahü teâlâyı isterim demek küfr olur.

18– İslâmiyyete inanmamak alâmeti olan sözler, fen bilgileri, din bilgilerinden dahâ hayrlıdır demek küfrdür.

19– Namâz kılsam da, kılmasam da berâberdir demek küfrdür.

20– Zekât vermem demek küfrdür.

21– Fâiz halâl olsaydı demek küfrdür.

22– Zulm halâl olsaydı demek küfrdür.

23– Harâmdan olan malı fakîre verip, sevâb beklemek, fakîr, verilen paranın harâm olduğunu bilerek, verene hayr düâ etmek küfrdür.

24– İmâm-ı a'zam Ebû Hanîfenin kıyâsı hak değildir demek küfrdür. Vehhâbîler, bunun için, kâfir oluyor.

25– Meşhûr sünnetlerden birini beğenmemek küfrdür.

26– **"Kabrim ile minberim arası, [Ravda-i mutahhara] Cennet bağçelerinden bir bağçedir"** hadîs-i şerîfini işitince, ben minber, hasır ve kabrden başka birşey görmiyorum demek küfr olur.

27– İslâm bilgilerine inanmamak, bunları ve din âlimlerini aşağılamak da küfr olur.

28– Kâfir olmağı isteyen kimse, buna niyyet etdiği anda kâfir olur.

29– Başkasının kâfir olmasını istiyen kimse, küfrü beğendiği için istiyorsa kâfir olur.

30– Küfre sebeb olduğunu bilerek ve arzûsu ile küfr kelimelerini söyliyen kâfir olur. Bilmiyerek söyliyorsa, âlimlerin çoğuna göre yine kâfir olur.

31– Küfre sebeb olan bir işi bilerek yapmak küfr olur. Bilmiyerek yapınca da küfr olur diyen âlimler çokdur.

32– Beline, zünnâr denilen papaz kuşağını bağlamak ve küfre mahsûs birşey giymek küfr olur. Tüccârın dâr-ülharbde de kullanması küfr olur. Bunları mizâh için, başkalarını güldürmek için, şaka için kullanmak da küfre sebeb olur.

33– Kâfirlerin bayram günlerinde, o güne mahsûs şeylerini,

onlar gibi kullanmak, bunları kâfire hediyye etmek küfr olur.

34– Akllı, bilgili, edebiyyatcı olduğunu göstermek için veyâ yanındakileri hayrete düşürmek, güldürmek, sevindirmek veyâ alay etmek için söylenen sözlerde (küfr-i hükmî)den korkulur. Gadab, kızgınlık ve hırs ile söylenen sözler de böyledir.

35– Gıybet eden kimse, ben gıybet etmedim, onda bulunan şeyi söyledim derse, böyle söylemek küfr olur.

36– Çocuk iken nikâh edilmiş kız, âkıl ve bâlig olduğu zemân, îmânı, islâmı bilmese, sorulunca anlatamasa, zevcinden boş olur, kendisi mürted olur. Erkek de böyledir.

37– Bir mü'mini [haksız olarak], öldüren veyâ öldürülmesini emr eden kimseye, iyi yapdın diyen kâfir olur.

38– Katli vâcib olmıyan kimse için, öldürülmesi lâzımdır demek küfr olur.

39– Bir kimseyi haksız olarak döven veyâ öldüren zâlime, iyi yapdın, bunu hak etmişdi demek küfr olur.

40– Yalan olarak, Allahü teâlâ biliyor ki, seni çocuğumdan çok seviyorum demek küfr olur.

41– Mevki' sâhibi bir müslimân aksırınca, buna **(Yerhamükallah)** diyen kimseye, büyüklere karşı böyle söylenmez demek küfr olur.

42– Vazîfe olduğuna inanmıyarak, hafîf görerek nemâz kılmamak, oruc tutmamak, zekât vermemek, küfr olur.

43– Allahın rahmetinden ümmîdini kesmek küfr olur.

44– Kendisi harâm olmayıp, sonradan hâsıl olan bir sebebden dolayı harâm olan mala, paraya **(harâm-ı li gayrihî)** denir. Çalınan ve harâm yollardan gelen mal böyledir. Bunlara halâl demek küfr olmaz. Leş, domuz, şerâb gibi, kendileri harâm olan şeylere **(harâm-ı li aynihî)** denir. Bunlara halâl demek küfr olur.

45– Harâm oldukları, kesin olarak bilinen bütün günâhlara halâl demek de, küfr olur.

46– Ezân, câmi', fıkh kitâbları gibi islâmiyyetin kıymet verdiği şeyleri aşağılamak, küfr olur.

47– Abdestsiz olduğunu bildiği hâlde nemâz kılmak küfr olur.

48– Bildiği hâlde, kıbleden başka tarafa nemâz kılmak küfr olur. Namâzı kıbleye karşı kılmak lâzım değildir diyen, kâfir olur.

49– Bir müslimânı kötülemek için kâfir demek küfr olmaz. Kâfir olmasını istiyerek söylemek küfr olur.

50– Günâh olduğuna ehemmiyyet vermeden günâh işlemek küfr olur.

51– İbâdet yapmanın lâzım olduğuna ve günâhdan sakınmanın lâzım olduğuna inanmamak küfr olur.

52– Toplanan vergiler sultânın mülkü olduğuna inanmak küfr olur.

53– Kâfirlerin dîni âyinlerini beğenmek, zarûret yok iken zünnar kuşanmak ve küfr alâmetlerini kullanmak ve bunlara muhabbet edip, el kavuşdurmak küfr olur.

54– Rızâsı ile, filân şey, filân kimsededir, yâhud yokdur, kâfir olayım, yehûdî olayım diye yemîn eylemiş olsa, o şey, o kimsede olsun veyâ olmasın, o kimse kendi rızâsı ile küfre varmışdır.

55– Zinâ, livâta, fâiz, yalan gibi her dinde harâm olan birşey için, halâl olsaydı da, ben dahî işleseydim diye temennî etmek küfrdür.

56– Peygamberlere "aleyhimüssalevâtü vetteslîmât" inandım, ammâ, Âdem aleyhisselâm Peygamber midir, bilmiyorum demek küfrdür.

57– Muhammed aleyhisselâmın âhır zemân Peygamberi olduğunu bilmiyen, kâfir olur.

58– Bir kimse, Peygamberlerin dediği doğru ise, biz kurtulduk dese, kâfir olur. [Bu sözü şübhe yolu ile söyledi ise kâfir olur.]

59– Bir kimseye, gel nemâz kıl deseler, o da, kılmam dese, kâfir olur. Ammâ murâdı, senin sözünle kılmam, Allahü teâlânın emri ile kılarım dese kâfir olmaz.

60– Bir kimseye, sakalını bir tutamdan kısa yapma veyâ bir tutamdan fazlasını kes, tırnaklarını kes, zîrâ, Resûlullahın "sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem" sünnetidir deseler, o da kesmem dese, kâfir olur. Sâir sünnetler de böyledir. (Senin sözünle işlemem, ammâ Resûlullahın sünneti olduğu için işlerim demek küfr olmaz. İnkâr maksadı ile olursa küfr olur.)

61– Bir kimse bıyıklarını kırkdıkda, yanındaki, birşeye yaramadı, dese, o diyenin küfründen korkulur. [Bıyıkları kısaltmak sünnetdir. Sünneti hafîf görmüş olur.]

62– Bir kimse, -başdan ayağa- harîr (ipek) giyinse, başka birisi bu hâline, mubârek olsun dese, küfründen korkulur.

63– Bir kimse, kıbleye karşı ayağını uzatıp yatmak veyâ kıbleye karşı tükürmek veyâ kıbleye karşı bevl etmek gibi bir mekrûhu işlese, o kimseye bu yapdıkların mekrûhdur, işleme deseler, o da, her günâhımız bu kadar olsa, dese, küfründen korkulur. Ya'nî mekrûhu önemsiz birşey saydığı için.

64– Bir kimsenin hizmetkârı, kapıdan içeri girse, efendisine selâm verse, efendisinin yanında bulunan bir kimse de, sus, efendisine selâm vermek olur mu dese, o diyen kimse kâfir olur. Ammâ murâdı, müâşeret âdâbı öğretmek ise, selâmı kalben vermek gerekdi, demek ise, küfr olmaz.

65– Îmân artar, azalır demek küfrdür. Ammâ kemâl, yakîn i'tibâriyle olursa küfr olmaz.

66– Kıble ikidir, biri Kâ'be, biri Kudüs dese küfrdür. Şimdiki hâlde ikidir demek küfrdür. Ammâ Beyt-i Mukaddes kıble idi, sonra Kâ'be kıble oldu dese küfr olmaz.

67– Bir kimse bir islâm âlimine sebebsiz buğz etse, söğse, o kimsenin küfründen korkulur.

68– Bir kimse, taâm yirken konuşmamak, mecûsîlerin iyi âdetlerindendir, dese, yâhud âdetli ve lohusa hâlinde, hanımı ile yatmamak mecûsîlerin iyi şeylerindendir dese, kâfir olur, demişlerdir.

69– Bir kimseye sen, mü'min misin deseler, o da inşâallah dese, te'vîl edemese küfrdür.

70– Bir kimse, evlâdı ölen kimseye, Allahü teâlâya senin oğlun gerek idi, dese, kâfir olur, demişlerdir.

71– Bir kadın beline bir kara ip bağlasa, bu nedir deseler, zünnârdır dese, kâfir olur.

72– Bir kimse, harâm taâm yidikde, Bismillah dese kâfir olur. Harâm-ı li-aynihî için, ya'nî leş, şerâb gibi harâmlar için böyledir. Kendisi harâm olmıyan, harâm-ı li-gayrihî için böyle değildir. Gasb edilmiş malı yidikde besmele çekmek küfr olmaz. Ma lın ken di si ha râm de ğil, gasb edil me si ha râm dır.

73– Bir kimsenin küfrüne râzı olmak küfrdür. Bir kişiye beddüâ ederek, Allahü teâlâ senin cânını küfr ile alsın dese kâfir olmasında âlimler ihtilâf etdiler. Küfrüne rızâ küfrdür. Ammâ, zulm ve fıskından ötürü -azâbı dâim ve şiddetli olsun- diye rızâ ise küfr değildir.

74– Bir kimse, -Allahü teâlâ bilir- filân işi işlemedim dese, hâlbuki o işi işlediğini bilse, kâfir olur. Hak teâlâya cehl isnâd etmiş olur.

75– Bir kimse bir kadını şâhidsiz nikâh etse, o kimse ve kadın, Allahü teâlâ ve Peygamber şâhidimizdir deseler, her ikisi kâfir olur. Zîrâ Peygamberimiz "sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem" diri iken gaybı bilmezdi. Gaybı bilirdi demek küfr olur. [Gaybı, Allahü teâlâ bilir ve Onun bildirdikleri bilir.]

76– Ben çalınanları ve gayb olanları bilirim dese, söyliyen ve inanan kâfir olur. Bana cin haber veriyor dese, yine kâfir olur. Peygamberler ve cinnîler dahî gaybı bilmez. [Gaybı, Allahü teâlâ ve Onun bildirdikleri bilir.]

77– Bir kimse, Allahü teâlâya yemîn etmek istese, başka bir kimse de, ben senin, Allahü teâlâya yemînini istemem, talâka ve şerefe, nâmûsa yemînini dilerim dese kâfir olur, demişlerdir.

78– Bir kimse, sevmediği bir kişiye, senin dîdârın [yüzün, çehren] bana can alıcı gibidir, dese, kâfir olur, demişlerdir. Zîrâ can alıcı melek [Azrâîl aleyhisselâm] büyük melekdir.

79– Bir kimse nemâz kılmamak hoş işdir dese, kâfir olur. Bir kimse, bir kişiye, gel nemâz kıl dese, o da bana nemâz kılmak zor işdir dese, kâfir olur, demişlerdir.

80– Bir kimse, Allahü teâlâ, gökde benim şâhidimdir dese, kâfir olur. Zîrâ Allahü teâlâya mekân isnâd etmiş olur. Allahü teâlâ mekândan münezzehdir.

81– Allah baba diyen kâfir olur.

82– Bir kimse, Resûlullah "sallallahü aleyhi ve sellem" yemek yidikden sonra, mubârek parmağını yalardı dese, bir başkası, bu iş terbiyesizlikdir dese, kâfir olur.

83– Bir kimse Peygamber "aleyhissalâtü vesselâm" siyâh idi dese kâfir olur. [Siyâh köpekleri arab, arab diye çağırmak, hamam böceğine kara Fatma demek yaygın hâldedir. Sakınmak lâzımdır.]

84– Rızk Allahü teâlâdandır. Lâkin kuldan da hareket gerekir dese, bu söz şirkdir. Zîrâ kulun hareketi de Allahü teâlâdandır.

85– Bir kimse, nasrânî olmak, yehûdî olmakdan, Amerikan kâfiri olmak, komünist olmakdan hayrlıdır dese, kâfir olur. Yehûdî, nasrânîden, komünist hıristiyandan şerlidir demelidir.

86– Kâfir olmak, hıyânet etmekden yeğdir dese, kâfir olur.

87– İlm meclisinde ne işim var, yâhud âlimlerin dediğini işlemeğe kim kâdir olur dese veyâ fetvâyı yere atsa ve din adamlarının sözü neye yarar dese, kâfir olur.

88– Bir kimse, küfr söylese, bir kişi dahî gülse, gülen dahî kâfir olur. Gülmesi zarûrî olursa, küfr değildir.

89– Bir kimse, meşâyıhın ervâhı hep hâzırdır, bilirler dese kâfir olur. Hâzır olur dese küfr olmaz. [Evliyânın rûhları, Allahü teâlâ gibi hâzır ve nâzır olamazlar. Anıldıkları yerde hâzır olurlar. Anılmadan evvel orada yok idiler.]

90– İslâmiyyeti bilmem veyâ istemem dese, kâfir olur.

91– Bir kimse, Âdem aleyhisselâm buğday yimese idi, biz şakî olmazdık dese, kâfir olur. Ammâ biz dünyâda olmazdık dese, küfründe ihtilâf etmişlerdir.

92– Âdem aleyhisselâm bez dokurdu dese, birisi dahî, öyle ise biz çuhacı oğlanları imişiz dese, kâfir olur.

93– Bir kişi, küçük günâh işlese, birisi ona tevbe et dese, o dahî, ne işledim ki tevbe edeyim dese, kâfir olur.

94– Biri diğerine, gel islâm âlimine gidelim veyâ fıkh, ilmihâl kitâbından okuyup öğrenelim dese, o dahî, ben ilmi ne yapayım dese kâfir olur. Zîrâ ilmi istihfâfdır [küçük görmek, hafîfe almakdır].

95– Tefsîr ve fıkh kitâblarına hakâret eden, bunları beğenmiyen, kötüliyen kimse kâfir olur.

96– Bir kimseye, kimin zürriyyetindensin, kimin milletindensin, i'tikâdda mezhebin imâmı kimdir, amelde mezhebin imâmı kimdir diye süâl etseler, bilmese, kâfir olur.

97– Kat'i harâma halâl diyen kâfir olur. [Tütüne harâm demek tehlükelidir.]

98– Bütün dinlerde harâm olan, halâl edilmesi hikmete mu-

hâlif olan birşeyin halâl olmasını arzû etmek küfrdür. Zinâ, livâta, karnı doydukdan sonra yimek, fâiz alıp-vermek gibi. Şerâbın halâl olmasını temennî küfr değildir. Çünki, her dinde harâm değildi.

99– Kur'ân-ı azîm-ûş-şânı, lâf ve latîfe arasında isti'mâl etmek [kullanmak] küfrdür.

100– Yahya adlı kimseye, **(Yâ Yahya! huz-il-kitâbe)** dese kâfir olur. Kur'ân-ı kerîm ile alay etmiş olur. Çalgı, oyun, şarkı arasında Kur'ân-ı kerîm okumak da böyledir.

101– Şimdi geldim Bismillâhi dese, âfâtdır. Birşeyi çok görse **(Mâhalakallah)** dese, ma'nâsını bilmese kâfir olur.

102– Bir kimse, şimdi sana sövmem, sövmenin adını günâh koymuşlar dese, âfâtdır.

103– Bir kimse, Cebrâîl buzağısı gibi çırılçıplak olmuşsun dese, âfâtdır, melekle alay etmekdir.

104– Oğlumun başı için veyâ başım için kelimelerine, yemîn billahi atf etse, meselâ, vallahî oğlumun başı için dese, küfr olmasından korkulur.

105– Kur'ân-ı kerîmi, mevlidi ve ilâhîleri çalgı çalarken okumak veyâ çalgı aletleri ile okumak küfrdür.

106– Kur'ân-ı kerîmi, mevlidi, ilâhîleri, salevât-ı şerîfeleri fısk meclislerinde hurmet ile okumak harâm olur. Eğlence, keyf için okumak küfr olur.

107– Sünnet üzere okunan Ezân-ı Muhammedîyi dinlemeyip, kıymet vermezse hemen kâfir olur.

108– Kur'ân-ı kerîme kendi aklı ile ma'nâ veren kâfir olur.

109– Kur'ân-ı kerîmde ve hadîs-i şerîflerde açıkça bildirilmiş olan ve müctehid imâmların sözbirliği ile bildirdikleri ve müslimânlar arasına yayılmış îmân bilgilerine uygun inanmıyan kâfir olur. Küfrün bu dürlüsüne **(İlhâd),** böyle inananlara **(Mülhid)** denir.

110– Kâfire saygı ile selâm veren, kâfir olur.

111– Kâfire saygı bildiren bir söz söylemek, meselâ üstâdım demek küfr olur.

112– Başkasının küfrüne râzı olan kâfir olur.

113– Kur'ân-ı kerîm bulunan bantlar ve plâklar, mushâf-ı şe-

rîf gibi kıymetlidirler. Bunlara da saygısızlık yapmak küfr olur.

114– Cin ile tanışan falcılar ve yıldıznâmeye bakıp ve sorulan herşeye cevâb verenlere ve büyücülere gidip, söylediklerine, yapdıklarına inanmak, ba'zan doğru çıksa bile, Allahü teâlâdan başkasının herşeyi bildiğine ve her dilediğini yapacağına inanmak olup, küfr olur. [Fen bilgilerine inanmamak böyle değildir.]

115– Sünneti hafîf görerek, ehemmiyyet vermiyerek terk etmek küfr olur.

116– Zünnâr denilen papaz kuşağını bağlamak ve putlara ya'nî haç, salîb denilen dik kesilen iki çubuk ve heykellere ve bunların resmlerine tapınmak, ta'zîm etmek ve ahkâm-ı islâmiyyeyi bildiren din kitâblarından birini tahkîr etmek, islâm âlimlerinden birini istihzâ, alay etmek ve küfre sebeb olan bir söz söylemek ve yazmak ve ta'zîm etmemiz emr olunan bir şeyi tahkîr ve tahkîr etmemiz emr olunan bir şeyi ta'zîm etmek küfrdür.

117– Bir sâhir [büyücü], sihr ile istediğini elbette yapar, sihr muhakkak te'sîr eder diyen ve inanan kâfir olur.

118– Müslimân, kendisine kâfir diyene, efendim gibi kabûl gösteren cevâb verirse, o da kâfir olur.

119– Harâm olduğu bilinen belli bir mal ile câmi' yapdırmak ve sadaka vermek ve başka hayr yapdırmak ve bunlara karşılık sevâb beklemek küfrdür.

120– Bir kimse, elindeki kat'i harâm olan maldan sadaka verse, sevâb umsa, alan fakîr, harâmdan olduğunu bilerek, verene Allah râzı olsun dese, veren de veyâ başka bir kimse de âmîn dese, hepsi kâfir olur.

121– Nikâhı harâm olan kadın ile evlenmeğe halâl diyen kâfir olur.

122– Meyhânelerde, oyun yerlerinde, günâh işlenen topluluklarda, radyo ile ho-parlör ile Kur'ân-ı kerîm ve mevlid dinliyerek keyflenmek küfr olur.

123– Kur'ân-ı kerîmi çalgı çalarak okumak küfrdür.

124– Kur'ân-ı kerîmin radyoda ve ho-parlörde söylenen, okunan tam benzerine de saygısızlık yapmak küfr olur.

125– Allahü teâlâdan başkasına her ne maksad ile olur ise olsun, Yaratıcı demek küfrdür.

126– Abdülkâdir yerine, Abdülkoydur demek, kasd ile olur ise küfrdür. Abdül'azîz yerine Abdülüzeyz, Muhammed yerine Memo, Hasen yerine Hasso, İbrâhîm yerine İbo demek böyledir. Bu ismleri, ayakkabı ve terliklere yazanların ve üzerlerine basanların îmânlarının gitmesinden korkulur.

127– Abdestsiz olduğunu bilerek nemâz kılmak ve sünnet olan bir işi beğenmemek küfrdür. Sünnete ehemmiyyet vermemek küfrdür.

128– Câhillerin, Evliyâyı yaratıcı sanmalarından korkduğumuz için türbeleri yıkıyoruz sözü küfrdür.

129– Başkasının, hele kendi yavrusunun kâfir olmasına sebeb olan kâfir olur.

130– Zinâya, livâtaya câiz demek küfrdür.

131– Nass ile [ya'nî âyet ve hadîs ile] ve icmâ' ile bildirilmiş olan harâma ehemmiyyet vermemek küfrdür.

132– Büyük günâhlara devâm etmek, ısrar etmek, küfre sürükler. Nemâza ehemmiyyet vermemek küfrdür.

133– Üzerinde yazı, hattâ harf bulunan kâğıdı, örtüyü, seccâdeyi yere koymak [hakâret için sermek veyâ kullanmak] küfr olur.

134– Ebû Bekr-i Sıddîk ile Ömer-ül-Fârûkun "radıyallahü teâlâ anhüm" hilâfete hakları yok idi demek küfrdür.

135– Allahü teâlâdan ayrı olarak bir ölüden birşey beklemek küfr olur.

136– Tez veren dede demek çok çirkin ve küfre sebeb olur.

137– Meyyiti toprağa gömmek farz olduğu için, bu farza ehemmiyyet vermiyerek hizmetden kaçanın, ilmi, fenni ileri sürerek, ölüleri gömmek gericilikdir, Buda, berehmen, komünist kâfirleri gibi ölüleri yakmak dahâ iyidir diyenin îmânı gider, mürted olur.

138– Allahü teâlânın Velîlerinden, ölü veyâ diri birisini, dil veyâ kalb ile inkâr etmek küfrdür.

139– Evliyâya ve ilmi ile âmil olanlara düşmanlık küfrdür.

140– Evliyâda ismet sıfatı vardır demek küfrdür. [İsmet sıfatı yalnız Peygamberlerde bulunur.]

141– İlmi bâtından nasîbi olmıyanın îmânsız gitmesinden

korkulur. Bundan nasîb almanın en aşağısı bu ilme inanmakdır.

142– Kur’ân-ı kerîmi, din âlimlerinden hiçbirinin okumadığı şeklde okumak, ma’nâyı ve kelimeleri bozmasa bile, küfrdür.

143– Papasların ibâdetlerine mahsûs şeyi kullanmak küfrdür.

144– Herhangi bir hâdisenin kendi kendine olduğuna inanmak ve hayvanların, tek hücrelilerden, yüksek yapılılara doğru, birbirine ve nihâyet insana döndüğünü söylemek küfrdür.

145– Nemâzı bile bile kılmayıp, kazâ etmeği düşünmiyen, bunun için azâb çekeceğinden korkmıyan kimse, hanefî mezhebinde de kâfirdir.

146– Kâfirlerin ibâdetlerini, ibâdet olarak yapmak, meselâ kiliselerinde çaldıkları org gibi çalgıları ve çanları câmi’lerde çalmak ve islâmiyyetin kâfirlik alâmeti saydığı şeyleri, zarûret ve cebr olmadan kullanmak küfr olur.

147– Eshâb-ı kirâma sövene mülhid denir. Mülhid kâfir olmakdadır.

148– Kâfirlerin resmlerini yükseğe asarak ta’zîm küfrdür.

149– Resmin, heykelin sâhibinde ve salîbde [haçda] veyâ yıldız, güneş, inek gibi herhangi bir şeyde, ülûhiyyet sıfatı bulunduğuna inanarak, meselâ, istediğini yaratır, her istediğini, yapar, hastaya şifâ verir diyerek ta’zîm etmek küfr olur.

150– Hazret-i Âişeyi kazf eden [fâhişe diyen] ve babasının sahâbî olduğuna inanmıyan kâfir olur.

151– Îsâ aleyhisselâmın gökden ineceği de zarûrî bilinmekdedir. Buna inanmıyan kâfir olur.

152– Kur’ân-ı kerîmde ve hadîs şerîfde Cennet ile müjdelenen kimseye kâfir demek, küfrdür.

153– Fennin, tecribenin dışında olan, fen ile ilgisi bulunmıyan âyet-i kerîmeleri, fen bilgisine uydurmağa kalkışmak, Selef-i sâlihînin tefsîrlerini değişdirmek, büyük suç olur. Böyle tefsîr ve terceme yapanlar kâfir olur.

154– Müslimân denilen bir kız, âkıl-bâlig olunca müslimânlığı bilmez ise, milletsiz kâfir olur. Erkek de böyledir.

155– Müslimân kadının, başı, kolları ve bacakları açık ola-

rak sokağa çıkması, erkeklere göstermesi harâmdır, günâhdır. Ehemmiyyet vermezse, aldırış etmezse, îmânı gider, kâfir olur.

156– Peygamberimizin bildirdiği farzlar ve harâmlar da, Kur'ân-ı kerîmde açıkca bildirilen farzlar, harâmlar gibi kıymetlidir. Bunlara da inanmıyan, kabûl etmiyen dinden çıkar, kâfir olur.

157– Rükü' tesbîhinde (Zı) ile (azîm) demek; Rabbîm büyükdür demekdir. Eğer ince (Ze) ile (azim) denilirse, (Rabbim benim düşmanımdır) demek olur ve nemâz bozulur, ma'na değişdiği için küfre de sebeb olur.

158– Kur'ân-ı kerîmi teganní ile okuyan hâfıza, ne güzel okudun diyen kimsenin îmânı gider, kâfir olur. Dört mezhebde de harâm olan bir şeye, güzel diyen kâfir olur. Yoksa, sesi, sadâsı, Kur'ân-ı kerîmi okuması güzel demek istiyen kâfir olmaz.

159– Meleklerin ve Cinnin varlığına inanmıyan kâfir olur.

160– Kur'ân-ı kerîmin âyetlerine, kelimelerin açık, meşhûr ma'nâları verilir. Bu ma'nâları değişdirerek, bâtınîlere (İsmâ'îlilere) uyanlar kâfir olur.

161– Sihr yaparken, küfre sebeb olan kelime ve iş olursa, küfrdür.

162– Müslimâna, (ey kâfir) diyen [veyâ, müslimâna mason diyen, komünist diyen], onu kâfir i'tikâd ederse, kendisi kâfir olur.

163– İbâdetleri yapan kimse, îmânının bozulmasında şübhe eder ve günâhım çokdur, ibâdetlerim beni kurtarmaz diye düşünürse, îmânının kuvvetli olduğu anlaşılır. Îmânının devâm edeceğinden şübhe eden kâfir olur.

164– Peygamberlerin sayısını söylemek, Peygamber olmıyanı Peygamber yapmak veyâ Peygamberi Peygamber kabûl etmemek olabilir. Bu ise küfrdür. Çünki, Peygamberlerden birini kabûl etmemek, hiçbirini kabûl etmemek demekdir.

Erkek veyâ kadın, bir müslimân, âlimlerin sözbirliği ile küfre sebeb olacağını bildirdikleri bir sözün veyâ işin küfre sebeb olduğunu bilerek, amden [tehdid edilmeden, istekle] ciddî olarak veyâ hezl, güldürmek için söyler, yaparsa, ma'nâsını düşünmese dahî îmânı gider. **(Mürted)** olur. Buna **(küfr-i inâdî)** denir. Küfr-i inâdî ile mürted olanın, evvelki ibâdetlerinin

sevâbları yok olur. Tevbe ederse, geri gelmezler. Zengin ise tekrar hacca gitmesi lâzım olur. Mürted iken kılmış olduğu, nemâzları, orucları, zekâtları kazâ etmez. Riddetden evvel yapmadıklarını kazâ eder. **Tevbe etmek için, yalnız Kelime-i şehâdet söylemeleri kâfî değildir. Küfre sebeb olan o şeyden de tevbe etmeleri lâzımdır.** [İslâmiyyetden hangi kapıdan çıkmış ise, o kapıdan girmesi lâzımdır.] Eğer küfre sebeb olacağını bilmeyip söyler, yaparsa veyâ küfre sebeb olacağı âlimler arasında ihtilâflı olan bir sözü amden söylerse, îmânının gideceği, nikâhının bozulacağı şübhelidir. İhtiyâtlı olarak, tecdîd-i îmân ve nikâh etmesi iyi olur. Bilmiyerek söylemeğe **(Küfr-i cehlî)** denir. Bilmemesi özr değil, büyük günâhdır. Çünki, her müslimânın, bilmesi lâzım olan şeyleri öğrenmesi farzdır. Küfre sebeb olan sözü, hatâ ederek, yanılarak veyâ te'vîlli olarak söyliyenin îmânı ve nikâhı bozulmaz. Yalnız tevbe ve istigfâr, ya'nî tecdîd-i îmân etmesi iyi olur.

Bir kâfir, bir kelime-i tevhîd söylemekle mü'min olduğu gibi, bir mü'min de, bir söz söylemekle kâfir olur.

Bir müslimânın bir sözünde veyâ bir işinde yüz ma'nâ olsa, ya'nî yüz şey anlaşılsa, bunlardan biri, o kimsenin îmânlı olduğunu gösterse, doksandokuzu, kâfir olduğunu gösterse, o kimsenin müslimân olduğunu söylemek lâzımdır. Ya'nî küfrü gösteren doksan dokuz ma'nâya bakılmaz. Îmânı gösteren bir ma'nâya bakılır. Bu sözü yanlış anlamamalı. Bunun için iki noktaya dikkat etmeli. Birincisi, söz veyâ iş sâhibinin müslimân olması lâzımdır. Bir Fransız Kur'ân-ı kerîmi övse, bir İngiliz, Allah birdir dese, bunların müslimân olduğu söylenemez. İkincisi, bir sözün veyâ bir işin yüz ma'nâsı olsa denildi. Yoksa, yüz sözden veyâ yüz işden biri îmânı gösterse, doksandokuzu küfrü bildirse, bu kimseye müslimân denileceği bildirilmedi.

— Her müslimân, sabâh ve akşâm, şu îmân düâsını okumalıdır:

"ALLAHÜMME İNNÎ E'ÛZÜ BİKE MİN EN ÜŞRİKE BİKE ŞEY-EN VE ENE A'LEMÜ VE ESTAĞFİRÜ-KE Lİ-MÂ LÂ-A'LEMÜ İNNEKE ENTE ALLÂMÜL-GUYÛB."

"ALLAHÜMME İNNÎ ÜRÎDÜ EN ÜCEDDİDEL ÎMÂNE VENNİKÂHA TECDÎDEN Bİ-KAVLİ LÂ İLÂHE İLLALLAH MUHAMMEDÜN RESÛLULLAH" diyerek de tevbe, tecdîd-i îmân ve nikâh yapmalıdır.

İSTİGFÂR DÜÂSI

[Birçok âyet-i kerîmede, **(Beni çok zikr edin)** ve **(İzâ câe)** sûresinde, **(Bana istigfâr edin. Düâlarınızı kabûl eder, günâhlarınızı afv ederim)** buyuruldu. Görülüyor ki, Allahü teâlâ, çok istigfâr edilmesini emr ediyor. Bunun için, Muhammed Ma'sûm hazretleri, ikinci cild, 80.ci mektûbunda, (Bu emre uyarak, her namâzdan sonra, üç kerre istigfâr düâsı okuyorum ve 67 kerre **(Estagfirullah)** diyorum. İstigfâr düâsı, **(Estagfirullahel'azîm ellezî lâ ilâhe illâ hüv el hayyel kayyûme ve etûbü ileyh)**dir. Siz de bunu çok okuyunuz! Herbirini söylerken, ma'nâsını, **(Beni afv et Allahım)** olarak düşünmelidir. Okuyanı ve yanındakileri, derdlerden, sıkıntılardan kurtarır. Çok kimse, okudu. Fâidesi hep görüldü) buyurdu.] [Yatarken, yâ Allah, yâ Allah ve üç def'a **(Estagfirullah min külli mâ kerihallah)** demeli ve uyuyuncaya kadar, tekrâr etmelidir.]

Şeyh-ül-islâm Ahmed Nâmıkî Câmî, h.536, m.1142 de vefât etdi. **(Miftâh-ün-necât)** kitâbında buyuruyor ki, bir kimse tevbe ve istigfâr eder ve şartlarını yaparsa, her geçdiği sokak ve her oturduğu yer iftihâr eder. Ay, güneş, yıldızlar, onun için düâ eder. Kabri Cennet bağçesi olur. Böyle tevbe nasîb olmıyan kimse, böyle tevbe yapanlarla berâber olmalıdır. Hadîs-i şerîfde **(İbâdetlerin en kıymetlisi, evliyâyı sevmekdir)** buyuruldu ve **(Tevbe ve istigfâr edenin bütün günâhları afv olur)** buyuruldu. [Tevbe kalb ile olur. İstigfâr söylemekle olur.]

TEVHÎD DÜÂSI

Yâ Allah, yâ Allah. Lâ ilâhe illallah Muhammedün Resûlullah. Yâ Rahmân, yâ Rahîm, yâ afüvvü yâ Kerîm, fa'fü annî verhamnî yâ erhamerrâhimîn! Teveffenî müslimen ve elhıknî bissâlihîn. Allahümmagfirlî ve li-âbâî ve ümmehâtî ve li âbâ-i ve ümmehât-i zevcetî ve li-ecdâdî ve ceddâtî ve li-ebnâî ve benâtî ve li-ihvetî ve ehavâtî ve li-a'mâmî ve ammâtî ve li-ahvâlî ve hâlâtî ve li-üstâzî Abdülhakîm-i Arvâsî ve li kâffetil mü'minîne vel-mü'minât. "Rahmetullahi teâlâ aleyhim ecma'în."

HAKÎKAT KİTÂBEVİNİN YAYINLADIĞI TÜRKÇE KİTÂBLAR

KİTÂBIN ADI **FİATI**

SE'ÂDET-İ EBEDİYYE (TAM İLMİHÂL):
(Hüseyn Hilmi Işık), 1248 sahîfe, üç kısm bir arada.
Yüzkırkikinci Baskı (2020). . . . . 50 ₺

MEKTÛBÂT TERCEMESİ: (Hüseyn Hilmi Işık)
(512) sahîfe. Yirmidokuzuncu Baskı (2020). . . . . 30 ₺

1— **FÂİDELİ BİLGİLER:** Fâideli Bilgiler
(Hüseyn Hilmi Işık) ve Din Adamı Bölücü Olmaz ve
Doğruya İnan, Bölücüye Aldanma, kısmları ile
(480) sahîfe. Yüzyedinci Baskı (2020) . . . . 7.5 ₺

2— **HAK SÖZÜN VESÎKALARI:** Hucec-i Kat'iyye
(Hüseyn Hilmi Işık), Redd-i Revâfıd, Tezkiye-i Ehl-i Beyt,
Birleşelim-Sevişelim, Îmân ile ölmek için kardeşim Ehl-i Beyt
ile Eshâbı sevmelisin, Peygamberlik nedir?, Eyyühel-veled
tercemesi (İmâm-ı Gazâlî), Bir din câhiline cevâb,
kısmları ile (400) sahîfe. Yetmişbirinci Baskı (2020) . . . . 6 ₺

3— **HERKESE LÂZIM OLAN ÎMÂN:** Herkese Lâzım Olan
Îmân (Hüseyn Hilmi Işık), Müslimânlık ve Hıristiyanlık,
Kur'ân-ı Kerîm ve İnciller, İslâm dîni ve diğer dinler,
kısmları ile (480) sahîfe. Yüzotuzbirinci Baskı (2020). . . . . 7.5 ₺

4— **İSLÂM AHLÂKI:** İslâm Ahlâkı (Hüseyn Hilmi Işık),
Cennet Yolu İlmihâli, Ey oğul İlmihâli,
kısmları ile (592) sahîfe. Yüzelliikinci Baskı (2020) . . . . 8 ₺

5— **ESHÂB-I KİRÂM:** Eshâb-ı Kirâm (Hüseyn Hilmi Işık)
Müslimânların İki Göz Bebeği, İslâmda İlk Fitne,
kısmları ile (448) sahîfe. Doksanyedinci Baskı (2020) . . . . 7,5 ₺

6— **KIYÂMET VE ÂHIRET:** Kıyâmet ve Âhıret
(Hüseyn Hilmi Işık), Müslimâna Nasîhat, kısmları ile
(384) sahîfe. Yüzonbeşinci Baskı (2020) . . . . 6 ₺

7— **CEVÂB VEREMEDİ:** (Hüseyn Hilmi Işık).
(368) sahîfe. Altmışüçüncü Baskı (2020) . . . . 6 ₺

8— **İNGİLİZ CÂSÛSUNUN İ'TİRÂFLARI:** (M.Sıddık Gümüş)
(128) sahîfe. Yüzyirmiyedinci Baskı (2020) . . . . 3.5 ₺

9— **KIYMETSİZ YAZILAR:** (Hüseyn Hilmi Işık)
(416) sahîfe. Ellisekizinci Baskı (2020) . . . . 6.5 ₺

10— **NAMÂZ KİTÂBI:** (Hüseyn Hilmi Işık)
(192) sahîfe. Yüzyetmişsekizinci Baskı (2020). . . . . 4 ₺

11— **ŞEVÂHİD-ÜN NÜBÜVVE:** (Hüseyn Hilmi Işık)
(448) sahîfe. Yetmişdördüncü Baskı (2020) . . . . 7.5 ₺

12— **MENÂKIB-I ÇİHÂR YÂR-İ GÜZÎN:** (Hüseyn Hilmi Işık)
(592) sahîfe. Ellibeşinci Baskı (2020) . . . . 8 ₺